

Katil Tatil

– Furkan Enes ABÇA - Sadraz · 14 Haziran 2024

Bugün hafta sonu. Hafta sonları n'aparsınız? Pek çok yanıt gelebilir bu soruya. Nasıl olsa tâtildir hafta sonları. Kimisi haftanın acısını çıkartmak ister, yatar gün boyunca. Kimisine göre bir fırsattır; gezer, tozar, yer, içer, eğlenir. Kimisi hafta içine ödevler yetiştirmeye, kimisi sınava çalışır. Kimileri doğar, büyür ve ölür.

Ben mi, ben aldım kahvemi çıktım dışarıya, hava serin ama güneşli. Etrafımda birkaç tavuk sesi, kuşların cıvıldaşmaları, ineklerin mölemeleri dışında bir de uzaktan gelen iş makinelerinin sesleri. Sâhi tâtîl değil midir bugün? Ne diye çalışır bu makineler zırt pırt. Neyse ne anlatıyordum? Ben; elimde kahve çıktım dışarı yazıyorum, yazmaya çalışıyorum. Ama ne mümkün, tam aradığım ilhâmı buldum diyorum ki ne kadar yakın olduğunu anlayamadığım bir ses "hurdacıı, hurdacı geldi. Eskici geldi." diye yankılanıyor kulaklarımın içinde. Sanırsın bugün bir bana tâtîl. İçimi kaplıyor büyükçe bir vicdan azâbı. Empati yapma ihtiyâcı duyuyorum. Kendimi onların yerlerine koyuyorum, hafta sonu çalışmak zorunda olanların. Bir hafta sonu, tâtîle uyanır gibi uyanıyorum gerçeklere. Birilerinin, birileri rahat tâtîl yapsın diye tâtîllerini fedâ ettikleri gerçeğine. Ve ben, bu yüzden yazma ihtiyâcı duyuyorum bu yazıyı belki de. Üstüne üstlük nâdir tâtîl günlerimden birinde. Lâkin çok şükür ki anlıyorum en sonunda; tâtîl tâtîl dediğimiz, vakit için bir kâtilmiş yalnızca.

Furkan Enes ABÇA

Üç Yüz Altmış Beş Artı Bir

06.01.2024